ततः स्नात्वा स वै तत्र आजगाम वृको नृप । तमागतमिदं वाक्यमब्रवीज्जम्बुकस्तदा ।
मृगराजो हि संक्रुद्धो न ते साधु भविष्यति । सकलत्रस्त्विहायाति कुरुष्व यदनन्तरं । ५५८५
एवं सञ्चोदितस्तेन जम्बुकेन तदा वृकः । ततोऽवलुम्पनं कृत्वा प्रयातः पिशिताशनः ।
एतस्मिन्नेव काले तु नकुलोऽप्याजगाम ह । तमुवाच महाराज नकुलं जम्बुको वने ।
स्वबाहुबलमाश्रित्य निर्जितास्तेऽन्यतो गताः । मम दत्त्वा नियुद्धं त्वं भुङ्क्ष्व मांसं यथेप्सितं ।
॥ नकुल उवाच ॥ मृगराजो वृकश्चैव बुद्धिमानपि मूषिकः । निर्जिता यत्त्वया वीरास्तस्माद्वीरतरो भवान् ।
न त्वयाऽप्युत्सहे योद्धुमित्युक्त्वा सोऽप्यपागमत् । कणिकउवाच । एवं तेषु प्रयातेषु जम्बुको हृष्टमानसः । ५५९०
खादति स्म तदा मांसमेकः सन्मन्त्रनिश्चयात् । एवं समाचरन्नित्यं सुखमेधेत भूपतिः ।
भयेन भेदयेद्वीरं शूरमञ्जलिकर्म्मणा । लुब्धमर्थप्रदानेन समं न्यूनं तथौजसा ।
एवं ते कथितं राजन् शृणुचाप्यपरं तथा । पुत्रः सखा वा भ्राता वा पिता वा यदिवा गुरुः । रिपुस्थानेषु वर्त्तन्तः कर्त्तव्या भूतिमिच्छता ।
अपथेनाप्यरिं हन्यादर्थदानेन वा पुनः । विषेण मायया वाऽपि नोपेक्षेत कथञ्चन । उभौ चेत्सम्भयोपेतौ श्रद्धावांस्तत्र वर्द्धते ।
गुरोरप्यवलिप्तस्य कार्य्याकार्य्यमजानतः । उत्पथप्रतिपन्नस्य न्याय्यं भवति शासनं । ५५९५
क्रुद्धोऽप्यक्रुद्धरूपःस्यात् स्मितपूर्व्वाभिभाषिता । न चाप्यन्यमपध्वंसेत्कदाचित्कोपसंयुतः ।
प्रहरिष्यन् प्रियं ब्रूयात्प्रहरन्नपि भारत । प्रहृत्य च कृपायीत शोचते च रुदेत च ।
आश्वासयच्चापि परं सान्त्वधर्म्मार्थवृत्तिभिः । अथास्य प्रहरेत्काले यदा विचलिते पथि ।
अपि घोरापराधस्य धर्म्ममाश्रित्य तिष्ठतः । स हि प्रच्छाद्यते दोषः शैलो मेघैरिवासितैः ।
यः स्यादनुप्राप्तवधस्तस्यागारं प्रदीपयेत् । अधनान्नास्तिकांश्चौरान्विषये स्वे न वासयेत् । ५६००
प्रत्युत्थानासनाद्येन सम्प्रदानेन केनचित् । प्रतिविश्रब्धघातीस्यात्तीक्ष्णदंष्ट्रो निमग्नकः ।
अशङ्कितेभ्यः शङ्केत शङ्कितेभ्यश्च सर्व्वशः । अशङ्काद्भयमुत्पन्नमपि मूलं निकृन्तति ।
न विश्वसेदविश्वस्ते विश्वस्ते नातिविश्वसेत् । विश्वासाद्भयमुत्पन्नं मूलान्यपि निकृन्तति ।
चारः सुविहितः कार्य्य आत्मनश्च परस्य वा । पाषण्डास्तापसादींश्च परराष्ट्रेषु योजयेत् ।
उद्यानेषु विहारेषु देवतायतनेषु च । पानागारेषु रथ्यासु सर्व्वतीर्थेषु चाप्यथ । चत्वरेषु च कूपेषु पर्व्वतेषु वनेषु च । समवायेषु सर्व्वेषु सरित्सुच विचारयेत् । ५६०५
वाचा भृशं वीनीतः स्याद्धृदयेन तथा क्षुरः । स्मितपूर्व्वाभिभाषी स्यात् स्रष्टा रौद्रेण कर्म्मणा ।
अञ्जलिः शपथः सान्त्वं शिरसा पादवन्दनं । आशाकरणमित्येवं कर्त्तव्यं भूतिमिच्छता ।
सुपुष्पितःस्यादफलः फलवान्स्याद्दुरारुहः । आमःस्यात्पक्वसंकाशो नच जीर्य्येत कर्हिचित ।
त्रिवर्गे त्रिविधा पीडा ह्यनुबन्धास्तथैव च । अनुबन्धाः शुभा ज्ञेयाः पीडास्तु परिवर्जयेत् ।
धर्म्मं विचरतः पीडा साऽपि दाभ्यां नियच्छति । अर्थस्याप्यर्थलुब्धस्य कामस्यातिप्रवर्त्तिनः । ५६१०